

ת"פ 9525/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 9525-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

בשם המאשימה: עו"ד אדם סרי

בשם הנאשם: עו"ד יוסף ח'ורי

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסדר אודות העונש בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא בן זוגה של המתלוננת. ביום 19.2.21 התפתח וויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו הנאשם קילל את המתלוננת וצעק עליה ואמר לה לעזוב את דירתם. בהמשך לכך, ניגש הנאשם לעבר המתלוננת שארזה באותה העת את חפציה, הפילה ארצה, התיישב עליה כשהיא שרועה על גבה וחבט בפניה מספר רב של מכות אגרופ, כל זאת מבלי ששעה לתחנוניה לחדול ממעשיו. בשלב מסוים המתלוננת נמלטה מהדירה, ולאחר מכן הנאשם השליך את חפציה אל מחוץ לדירה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת שבר בארובת עין שמאל, חבלה באף, המטומות מרובות בפנים, סימני חבלה במצח, דימום תת לחמית דו צדדי, דימום מהאף, נפיחות ורגישות בפנים ובעיניים. המתלוננת סבלה מכאבים עזים בגופה, בצלעות ובגפיים העליונות ונזקקה לטיפול רפואי בבית חולים שם אושפזה ליממה.

עדות המתלוננת

3. בפתח הדיון ביקשה הנאשם להעיד את המתלוננת. המתלוננת סיפרה שהיא נשואה לנאשם, ותיארה את הקשר בניהם כ"מצוין". לדבריה 3 ימים לאחר האירוע לא הרגישה שום דבר. המתלוננת ביקשה מבית המשפט לאפשר להם להמשיך את הקשר בניהם. המתלוננת תיארה בלשון רבים כי "אנו אחראים לזה, עשינו טעויות". לדבריה שניהם אחראים על הסיטואציה אליהם הגיעו. המתלוננת הוסיפה וסיפרה שהיא מהפיליפינים, נמצאת בארץ מזה 7 שנים אולם מעמדה אינו מוסדר. בלי הנאשם אין לה ויזה.

טיעוני המדינה

4. נטען כי במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של זכות האדם על גופו, כבודן ושלומן של נשים וכן בערך הזוגיות. נטען כי לא בכדי קבע המחוקק כפל עונש ביחס למי שתוקף בן זוג.
5. נטען כי יש לשקול לחומרה כי העבירה בוצע בביתם המשותף של בני הזוג; דובר בתקיפה שלא קדמה לה התגרות מוקדמת מצד המתלוננת, אלא ויכוח; הנאשם גירש את המתלוננת מביתם ביום גשום; לא שעה לתחנוניה שיחדול והמשיך בתקיפה לאחר הפלת המתלוננת; התקיפה כוונה לאברי גוף רגישים. כן נטען שמעמדה של המתלוננת כעובדת זר מצדיקה מתן הגנה מיוחדת על ידי בית המשפט.
6. המדינה הפנתה לפסיקה הבאה:
- ת"פ 675-09-12 **מדינת ישראל נ' מרואת** (10.2.2013); שם הורשע נאשם בעל עבר פלילי בתחום האלימות בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפת בת זוג וגרימת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגין 3 אירועים נפרדים בהם תקף את אשתו לאחר ששתה אלכוהול, בחלק מהמקרים לעיני ילדיהם ובאחד המקרים למתלוננת נגרם שבר ברצפת העין. נקבע מתחם של 2-4 שנות מאסר ונגזרו 3 וחצי שנות מאסר.
 - ע"פ 167/13 **בזונך נ' מדינת ישראל** (14.8.2013); שם הורשעו נאשמות בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שתקפו אישה שנסעה יחד איתם במונית שירות וגרמו לה לחבלות, בין היתר, שבר בארובת העין. המתלוננת נזקקה לניתוח. בית המשפט העליון לא התערב במתחם בין 1-4 שנות מאסר שנקבע.
 - ע"פ 8230/10 **שימה נ' מדינת ישראל** (22.6.2011); שם הורשע נאשם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות, תקיפת בת זוג הגורמת לחבלה של ממש ואיומים בגין מספר מקרים בהם נהג באלימות כלפי אשתו. בין היתר אירוע בו דחף אותה ממרפסת הקומה השניה וגרם לה לשבר באגן. בית המשפט העליון החמיר את עונשו מ-33 חודשים מאסר ל-48 חודשי מאסר.
7. המאשימה טענה למתחם ענישה במקרה דנן של 3 עד 5 שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. נטען שיש למקם את העונש ברף הבינוני תחתון של המתחם, נוכח גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, השתלבותו בטיפול מיוזמתו, הודאה מוקדמת והבעת חרטה. לצד האמור הדגישה המאשימה כי מהתסקיר עולה שהנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, משליך אחריות על המתלוננת, ובעל היסטוריה של מערכות יחסים בעייתיות ומשכך אין הצדקה לסטייה ממתחם העונש ההולם.
8. כראיות לעונש הגישה המדינה תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת וכן מסמכים רפואיים מהמרכז

הרפואי לגליל.

טיעוני הנאשם

9. הסנגור טען שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן זמן קצר לאחר הגשת כתב האישום המקורי.
10. נטען שמדובר בנאשם בן 54, נעדר עבר פלילי שהאירוע נשוא כתב האישום הוא חריג בחייו. נטען שמדובר בנאשם משכיל שעבד כל חייו, אשר חלה הדרדרות במצבו עקב התאבדות בנו לפני כ-10 חודשים.
11. נטען כי הנאשם היה עצור בתיק ובהמשך נעצר באיזוק. נטען שהנאשם פנה מיוזמתו למרכז גמילה והחל בתהליך בו הוא ממשיך גם היום, נטען הנאשם לקח אחריות על מעשיו ושהתסקיר בעניינו חיובי ביותר.
12. נטען שמתחם הענישה צריך להיות רחב יותר מזה שהוצג על ידי המדינה, וכי המדינה הפנתה למקרים בהם דובר ב'אלימות במשך שנים', לעומת זאת זוהי הפעם הראשונה בה מוגשת תלונה בגין אלימות נגד הנאשם. נטען כי המתלוננת עצמה מייחסת את התנהגותו לצריכה מוגזמת של אלכוהול וכי היא מעוניינת שישובו לחיות יחדיו.
13. נטען כי גם עונש לריצוי בעבודות שירות עלול להוביל להידרדרות במצבו, נטען שאיבד את עבודתו. נטען כי ההודאה ונטילת האחריות חסכה את הצורך בשמיעת עדות המתלוננת וחסכה בזמן שיפוטי.
14. נטען ששירות המבחן לא הבין נכון את הנאשם וכי הנאשם לא משליך אחריות על המתלוננת, אלא התכוון לכך שהרקע לאירוע הוא בעיית תקשורת בין בני הזוג. נטען שדובר בהתפרצות זעם רגעית.
15. נטען שמדובר במקרה בו יש הצדקה לסטות ממתחם העונש בשל סיכוי ממשי שהנאשם ישתקם, והתבקש לאמץ את המלצות שירות המבחן בתסקיר ככתובן וכלשונן.
16. אוזכר ת"פ 49699-11-19 **מדינת ישראל נ' דרסיה** (14.3.2021); שם דובר בנאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שדקר את המתלונן באמצעות בקבוק שבור מספר פעמים בצווארו, ובית המשפט סטה ממתחם העונש ההולם שנקבע בשל שיקולי שיקום.
17. הוגשו מסמכים - תעודות הכשרה ותעודות בדבר שירות צבאי מהן הסנגור רצה להעיד על כך שמדובר בנאשם עם רצף חיים נורמטיבי.

עמדת הנאשם

18. הנאשם התנצל על מעשיו, סיפר כיצד טס לפני מספר שנים לפיליפינים על מנת לבקש את ידה של המתלוננת; התייחס למחירים האישיים ששילם, בכלל זה מעצר, נידוי חברתי ומשפחתי ונזק כלכלי. התייחס לכך שאובדן בנו עמד ברקע למעשים. הנאשם אמר שמאז חודש פברואר אינו צורך אלכוהול ומצוי בהליך גמילה אינטנסיבי. לדבריו עלה על דרך המלך ומעוניין למסד את חייו המשותפים עם המתלוננת. והודה שהאירוע לא היה צריך להתרחש וטען שלמד מהטעות שלו. תיאר שאינו עובד מאז מרס 2020 ומצוי בקשיים כלכליים וביקש להתחשב במצבו.

תסקיר שירות המבחן

19. תסקיר מיום 1.7.21 - תיאר שמדובר בגרוש בן 54 שני ילדים, למד 12 שנות לימוד. שירת בצבא שירות מלא כלוחם, ביצע שירות מילואים וקיבל תעודת הצטיינות. עובד מאז שחרורו בתחום הרכוש ובתחום הטכני. עבד עד לפרוץ משבר הקורונה, אז הוצא לחל"ת ומאז מתקיים מכספי ביטוח לאומי, חסכונות והלוואות מבני משפחה. צוין שעבר תאונת אופנוע בה נפצע בשנת 2013, וכי מקבל טיפול תרופתי בשל בעיות לחץ דם וכולסטרול. הוריו נפטרו לפני שנים רבות, אחיו הבכור נפטר בגיל 3 ממחלה, ושניים מאחיו נפטרו לפני כ- 25 שנים בשל צריכת סמים באופן התמכרותי.

20. הנאשם נישא לראשונה בשנת '91 וילדיו נולדו ממערכת יחסים זו. לאחר 11 שנים בני הזוג התגרשו וזמן מה לאחר מכן הקשר עם ילדיו נותק. בנו הבכור התמודדת עם הפרעות נפשיות ושימוש בסמים ובחודש ספטמבר האחרון שם קץ לחייו. ניהל מערכת יחסים נוספת עד 2014 ושנה לאחר מכן הכיר את המתלוננת.

21. צוין שבמסגרת הליך המעצר הנאשם שלל אלימות כלפי המתלוננת לאורך השנים, תיאר אותה כקנאית המנסה לשלוט בו וכי התנהלות כלפיו בעייתית ולא מותאמת ואינה עולה על ציפיותיו ממנה. כן תיאר קונפליקטים על רקע פערי תרבות. בשנה עובר למעצרו תאר הדרדרות ביחסים על רקע אובדנים משפחתיים וצריכת אלכוהול בלתי מבוקרת בתדירות גבוהה. תיאר את האירוע כחריג ביחסים, שהסלים בשל סערת רגשות שחוו והתנהלות אימפולסיבית ובעייתית הדדית. שירות המבחן התרשם מרמת סיכון להמשך התנהגות אלימה ובעייתית כלפי המתלוננת, בין היתר, נוכח קשים בוויסות רגשותיו ונטייה לאימפולסיביות וזוהה צורך בטיפול בתחום האלכוהול.

22. במסגרת פגישה עדכנית עם הנאשם, הנאשם תיאר עומס רגשי בשנה עובר לאירוע אותו הקהה באמצעות אלכוהול ותיאר שימוש מופרז באלכוהול לאורך השנים בתקופות בהן חווה קושי ומשבר. הנאשם הביע חרטה ובושה עמוקים בגין מעשיו ותיאר קשר טוב עם המתלוננת לצד וויכוחים ופערים תקשורתיים ותרבותיים ממושכים אשר הקצינו בשנה האחרונה נוכח עומס רגשי. תיאר את ביצוע העבירה על רקע איבוד שליטה בשל צריכת אלכוהול. טען שאינו זוכר את כל האירוע ושאינו תופס את עצמו כאדם אלים. שירות המבחן התרשם שהנאשם מצמצם מחומרת מעשיו, מתקשה להכיר בחומרתם, משליך אחריות על צריכת אלכוהול ואף משליך אחריות על המתלוננת ונראה שבמצבים מסוימים חווה הצפה רגשית ונוטה להגיב באימפולסיביות ותוקפנות.

23. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שתיארה את הרקע לביצוע העבירה באופן דומה לזה שמסר הנאשם. תיארה

שימוש מופרז באלכוהול בתקופה שקדמה לאירוע וניסיונות של סביבתו הקרובה לדרבנו להפסיק לשתות. צינה כי באירוע נשוא האישום הנאשם צרך כמות גדולה של אלכוהול אשר הובילה להתפרצות מצדו, בניגוד לדפוסיו. צינה שאינה חוששת ממנו ומעוניינת לחזור לקשר זוגי עמו.

24. הנאשם פנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות בתחילת חודש מאי 21' והחל הליך אבחון לצורך בחינת מתווה טיפולי שטרם הסתיים. הנאשם הביע מוטיבציה לטיפול, הגיע לפגישות בזמן ושיתף מעולמו, וצפוי להשתלב בסדנא פסיכוכינית. עוד צוין שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן ומודעות ראשונית לבעייתיות במצבו.

25. בסיכומי של דבר שירות המבחן המליץ על צו מבחן למשך 18 חודשים וצו של"צ בהיקף של 200 שעות. יוער, שצוין שיש מקום לענישה מוחשית וקונקרטית אולם נוכח העדר עבר פלילי והתרשמות מהעדר דפוסים שוליים או אלימים מושרשים עונש מאסר בעבודות שירות עלול לחבל במאמצי השיקום.

26. תסקיר משלים הוגש ביום 19.10.21 בו תואר כי הנאשם מתמיד בהשתתפות בפגישות ביחידה לטיפול בהתמכרויות מאז התסקיר הראשון, משתף פעולה עם הטיפול ושומר על ניקיון משימוש בחומרים פסיכו אקטיביים. כמו כן, הנאשם השתלב בסדנת פסיכו-חינוכית בנושא 12 צעדים לגמילה. צוינה הערכה כי מסוכנותו פחתה באופן משמעותי וצוין שניכר שהוא מצוי בתהליך שיקום של ממש. צוין כי נעשו ניסיונות ליצור קשר עם המתלוננת שלא צלחו. שירות המבחן חזר על המלצתו מהתסקיר הראשון.

דין

27. הנאשם היה נתון במעצר בין 20.2.21 עד 25.4.21.

28. כחלק מהראיות לעונש הוגשו תמונות של המתלוננת לאחר הפגיעה בה, מהן ניתן להתרשם ממידת הפגיעה שנגרמה לה ומטיב התקיפה שנדרשה ליצירת אותן פגיעות, וכן מסמכים רפואיים מהמרכז הרפואי לגליל.

29. הנאשם תקף בפראות את בת זוגו, והורשע בעבירה חמורה כחלק מתופעה פסולה של אלימות במשפחה שיש לפעול ללא לאות לצורך מיגורה. עמד על כך בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי

קטינים או כלפי בת זוג; באלמות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואמה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

30. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות הגוף, הביטחון, שלווה הנפש וגופו של האדם. נוכח טיב האירוע וטיב הפגיעות שנגרמו למתלוננת מדובר בפגיעה ברמה בינונית לכל הפחות בערכים המוגנים.

31. באשר לנסיבות ביצוע העבירה יש לתת משקל לעובדה שהנאשם תקף את המתלוננת בזמן שהיא שהתה בחדר נפרד ועסקה באריזת בגדיה, לאחר שהוא עצמו הורה לה בכעס לעזוב את הבית. הנאשם התנפל עליה והפילה ארצה ובכך לא חדל, אלא החל להכותה מכות נמרצות מספר רב של פעמים בפניה תוך שהוא מרתק אותה ארצה. מדובר בתקיפה פראית, אכזרית ומשולחת רסן מצד הנאשם. עוד נתתי משקל לכך שהמתלוננת היא בת זוגו של הנאשם, כאשר ניתן להתרשם שמערכת היחסים בין בני הזוג מאופיינת בפערי כוחות משמעותיים בין הנאשם לבין המתלוננת, נוכח מעמדה בארץ ונוכח פערי השפה והתרבות עימן מתמודדת המתלוננת. בנוסף, למתלוננת נגרמו פגיעות גופניות משמעותיות כתוצאה מהתקיפה. לקולא לקחתי בחשבון שדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן, שלא כלל שימוש בנשק קר או חם.

32. מתחם הענישה ההולם נמצא בין 1-3 שנות מאסר בפועל.

33. באשר לפסיקת העונש בתוך המתחם, יש להתחשב בכך שמדובר באדם בן 54 ללא עבר פלילי כלל. התסקירים בעניינו היו חיוביים והמליצו על נתיב שיקומי ולא עונשי.

34. בנסיבות הענין כאשר עלה כי הנאשם משתתף בתכנית שיקומית ומתמיד בה לא מצאתי סיבה שלא להפעיל את סעיף 40 לחוק העונשין ולהעדיף שיקום על פני ענישה בהתאם להמלצת שירות המבחן. יצוין כי במקרה זה הוגשו תסקירים מפורטים שכללו מעקב משך תקופה אחר פעולות השיקום.

35. אשר על כן, אני מטיל על הנאשם ענישה כדלקמן:

- צו מבחן משך 18 חודשים. מובהר לנאשם כי במידה ויפר את צו המבחן הוא צפוי לחזור ולהישפט;

- מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות מסוג פשע;
- צו של"צ לשנה בהיקף של 200 שעות בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן;
- פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת לתשלום עד ליום 30.11.21.

זכות ערעור תוך 45 יום הודעה לנאשם.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ב, 27 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.